

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 428/2019
05.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Божицара Вујичића, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из села ..., Општина ..., чији је пуномоћник Срђан Димитријевић адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране, ВП 4132 Ниш, чији је законски заступник Војно правобранилаштво, Одељење у Нишу, ради исплате отпремнине, решавајући о сукобу стварне надлежности између Вишег суда у Нишу и Апелационог суда у Нишу за одлучивање о жалби тужене изјављеној против пресуде Основног суда у Нишу П1 3058/17 од 29.01.2018. године, у седници већа одржаној 05.09.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о жалби тужене изјављеној против пресуде Основног суда у Нишу П1 3058/17 од 29.01.2018. године стварно је надлежан Апелациони суд у Нишу.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 3058/17 од 29.01.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев, па је обавезана тужена да тужиоцу на име неисплаћене отпремнине исплати износ од 48.139,81 динара са законском затезном каматом почев од 08.03.2014. године па до коначне исплате. Ставом другим изреке је одбијен као неоснован приговор тужене о стварној ненадлежности суда, а ставом трећим изреке је обавезана тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 78.300,00 динара.

Против наведене пресуде, тужена је изјавила жалбу због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, предлажући да другостепени суд преиначи побијену пресуду и одбије као неоснован тужбени захтев.

Апелациони суд у Нишу, коме су списи достављени у складу са правном поуком ради одлучивања о изјављеној жалби, решењем Гж1 1292/18 од 11.06.2019. године огласио се стварно ненадлежним за поступање по жалби и предмет је доставио Вишем суду у Нишу као стварно надлежном суду из разлога

што се жалбом оспорава одлука о стварној ненадлежности и решење о трошковима парничног поступка.

Виши суд у Нишу није прихватио своју стварну надлежност, па је уз пропратни акт Гж1 164/19 од 24.07.2019. године, списе доставио Врховном касационом суду ради решавања насталог сукоба надлежности.

Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 22. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14) утврдио да је Апелациони суд у Нишу стварно надлежан да одлучи о изјављеној жалби.

Надлежност апелационог суда је прописана у одредби члана 24. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 116/08, са изменама), по којој одредби апелациони суд одлучује о жалбама на пресуде основних судова у грађанскоправним споровима, ако за одлучивање о жалби није надлежан виши суд.

У конкретном случају, тужена је жалбу изјавила против пресуде првостепеног суда побијајући је у целости, предлажући да се побијана пресуда преиначи и одбије тужбени захтев. Стога је стварно надлежан да у другом степену о жалби тужене одлучи Апелациони суд у Нишу, јер се жалбом не оспоравају само решења садржана у првостепеној пресуди, већ и одлука у делу у којим је одлучено о главном захтеву.

Из наведених разлога је одлучено као у изреци на основу одредбе члана 22. став 1. ЗПП.

Председник већа-судија
Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић